

Sygn. akt: VIII K 89/13

5 Ds 6/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Sosa

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Mazan

z udziałem prokuratora Przemysława Turaja

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2013 r.

sprawy **K. M.**

s. P. i B.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że w dniu 29 grudnia 2012r. w L. przy ul. (...) dokonał rozboju na osobie K. A. w ten sposób, że po uprzednim doprowadzeniu pokrzywdzonego do stanu bezbronności w wyniku zastosowania przemocy polegającej na pchnięciu i przewróceniu na ziemię, a następnie uderzeniu pokrzywdzonego pięściami po twarzy i plecach, dokonał kradzieży torby wraz z laptopem marki D. o wartości 2558 zł, czym działał na szkodę K. A.,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk,

I. uznaje oskarżonego K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, że eliminuje z opisu doprowadzenie pokrzywdzonego do stanu bezbronności oraz z tą zmianą, że czyn ten kwalifikuje jako wypadek mniejszej wagi z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i za to na podstawie art. 283 kk orzeka wobec niego karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk oraz art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 4 (czterech) lat i oddaje go w tym czasie pod dozór kuratora;

III. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia całości szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. A. kwoty 2.558,00 (dwóch tysięcy pięciuset pięćdziesięciu ośmiu) złotych, w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku;

IV. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt VIII K 89/13

UZASADNIENIE

Sąd poczynił w sprawie następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 29.12.2012r. pokrzywdzony K. A. wracał ze szkoły do domu przy ul. (...) w L.. Na ramieniu niósł torbę, w której miał laptop marki D. o wartości 2.558zł.

Nieopodal miejsca zamieszkania pokrzywdzonego zauważył oskarżony K. M.. Podążył za nim, ponieważ jego uwagę przykuła torba jaką niósł pokrzywdzony. Domyślił się, że może być w niej laptop.

Gdy pokrzywdzony wszedł do bramy, zanim zatrzasnął się zamek, oskarżony wszedł za pokrzywdzonym. Podbiegł doń i pchnął go, tak że ten upadł na kolana. Zaraz potem pokrzywdzony otrzymał uderzenie w plecy, a potem kolejne w twarz. Zadając ostatni z ciosów oskarżony zdołał wyrwać pokrzywdzonemu torbę. Następnie uciekł z nią na podwórze, a gdy zorientował się, że nie ma z niego wyjścia, wrócił do bramy (ponownie przebiegając koło pokrzywdzonego) i wybiegł na ulicę.

Wskutek zdarzenia pokrzywdzony nie odniósł istotnych obrażeń ciała. Z tego też powodu nie zwracał się o pomoc medyczną.

Wartość utraconego przez pokrzywdzonego laptopa wyniosła 2.558zł. Po zakupie laptopa na portalu A., pokrzywdzony dokupił kość pamięci, co wpłynęło na ostateczną wartość szkody.

Oskarżony sprzedał laptop w dniu zdarzenia przygodnej osobie za kwotę 400zł.

K. M. nie był dotychczas karany.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego K. M. – k. 45-46, 88, 117,
- zeznania K. A. – k. 3-4, 73, 80, 117-118,
- zeznania B. A. – k. 66,
- protokół oględzin miejsca zdarzenia – k. 6 i 105,
- protokół oględzin odzieży oskarżonego – k. 35-40,
- faktura Vat (...) – k. 67,
- karta karna – k. 72,
- wydruki dotyczące zakupu laptopa – k. 74-79.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania pokrzywdzonego, a także oględziny miejsca zdarzenia i dokumentację odnoszącą się do przedmiotu przestępstwa. Z dowodów tych jednoznacznie wynika, że oskarżony dopuścił się zarzuconego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego pokrywają się z znacznej mierze z relacją pokrzywdzonego. Stąd Sąd mógł precyzyjnie odtworzyć na podstawie tych dowodów przebieg zdarzenia.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia ocenę, że oskarżony K. M. zachowaniem swoim wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. art. 280 § 1 kk. Działał on bowiem z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na odebranie pokrzywdzonemu torby. Zamiar swój zrealizował metodycznie. Podążając za pokrzywdzonym, w dogodnym miejscu użył przemocy i tą drogą pozbawił go mienia. Jednakże Sąd odmiennie niż oskarżyciel czyn ten zakwalifikował jako wypadek mniejszej wagi z art. 283 kk. Zdaniem Sądu za taką oceną zachowania oskarżonego przemawiała relatywnie niewielka skala przemocy (oskarżony pchnął pokrzywdzonego, a potem zadał mu dwa ciosy – w plecy i twarz),

nie pozostawiając na ciele pokrzywdzonego praktycznie żadnych śladów, ani boleści. Ponadto wartość skradzionego mienia również obiektywnie nie była wielka. Laptop swą wartością nie przekroczył dwóch najniższych miesięcznych wynagrodzeń. Zatem szkoda na osobie i mieniu w realiach niniejszej sprawy nie były na tyle wielka/istotna, aby czyn oskarżonego kwalifikować w postaci podstawowej.

Orzekając karę w stosunku do oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że kara jednego roku pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu. Oskarżony przeprosił pokrzywdzonego, zadeklarował chęć naprawienia szkody, a swoje zachowanie ocenił jako niepotrzebny wybryk.

Oskarżony nie był dotychczas karany. Biorąc pod uwagę skruchę jaką okazał na rozprawie, Sąd doszedł do przekonania, że zachodzą przesłanki do zastosowania wobec niego dobrodziejstwa jakie płynie z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Oskarżony przedmiotowego w sprawie czynu dopuścił się jako sprawca młodociany. Z tego powodu Sąd okres próby określił na cztery lat i dodatkowo oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w tym okresie.

Na podstawie przepisu art. 72 § 2 kk, Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. A. kwoty 2.558zł, w terminie jednego roku od uprawomocnienia się wyroku.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, Sąd zwolnił go od kosztów sądowych i opłaty, stosownie do przepisów art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.